

НЕМА ЧОГО ПОПАДАТИ В РОЗПУКУ.

Перед нами проблема незвичайної ваги. Москва переселяє сотні тисяч українців в азійські простори з метою розділити українське населення на українських етнографічних землях, з метою зменшити його питомий тягар у боротьбі з московським імперіалізмом.

І кожний з нас бачить, що в нас немає можливості спинити зараз з місця цю злочинну роботу Москви. Так, як немає в нас зараз можливості перетяти пас, яким тягне вона з української землі десятки і сотні мільйонів тон заліза, вугілля, нафти, збіжжя, м'яса... що ж отже нам лишається? - Невже не лишається нічого іншого, тільки в німій розпущі очікувати чуда якогось, що вдарить б громом на Сході Європи, що б у вогні блискавиці спалити страшний московський імперіалізм? - Невже ж ми без всякого чуда не можемо знайти спосіб, як вийти на прю з тою нашою "північною батальною силою"? Адеж переселення українського елемента з українських земель, це це не значить фізична ліквідація його. - Це значить тільки, що для українського народу повстануть зовсім інші, як це було дотепер, умовини боротьби.

Така є вже льогіка кожного розкладаючогося імперіалізму, що він сам приспінює, спасаючи себе, кінець. Для Москви найкращою розв'язкою українського питання було б поголовне вирізання всіх українців. Ад тоді Москва стратила б яких 15 млн. нар робочих рук. Двох чотирь мільйони гарматного м'яса з червоної армії. В сьогоднішніх часах дозволити собі на подібний ладкус Москва не може. Лишається їй одне виселювання українського елемента з української землі у далекі азійські простори. Це її остання бритва рятунку.

Та ми знаємо, що переселений українець - це не померший. Скрізь у московській імперії стрічається невдоволення пануючого режиму, скрізь у московській імперії стрічається боротьбу поневолення народів проти панування Москви. Значить переселення українського населення у азійські простори тільки пересуває на ті терени московської імперії, на яких ця небезпека не існувала. Хвилеве послаблення українського напору в європейській частині московської імперії, зміцнює український напір у її азійській частині. Тут український елемент приходить як організатор фронту всіх поневолених народів і племен від Уралу аж до Камчатки. Для нас не важно, чи якийсь нарід, чи племя на тих просторах числить 5 тисяч, чи 5 мільйонів. Нам треба поставити проти Москви на ноги всіх, кого вона експлуатує. На цих велетенських просторах, культурно відстале, мале племя, може не раз принести справи революції необчислими користи, хочби тільки перетинаючи у відповідний момент комунікаційні артерії. Сьогодні годі передбачити докладно всі можливості, які може нам дати правильна наша розв'язка питання організування нашої революції у московській імперії на азійському терені.

Але кожному ясно, що таке zorganizовання дало б нам незвичайно гідну зброю у руки, яку досі не мав ані один поневолений нарід що зволювався. Тому не сміє в нас бути якогось погіршливого ставлення до організування тих різних малих народів до боротьби з Москвою.

Багато між ними є в стані вмирання завдяки московській екстериторіальній політиці. Ми знаємо, що вони не будуть в стамі творити собі самостійних держав. Але ми знаємо, що вони до сьогодні не примирилися з Москвою, ми знаємо, що вони ненавидять її. І цього для нас досить. Ми вже визначили раз тут, що загибавчі імперіялізми самі приспінюють собі кінець, навіть тоді, коли вони роблять заходи, щоби його відтягнути як найдовше.

Справа тут не в тому, що Москва, переселяючи в азійські простори між народи відсталі, висококультурний, випробований у боротьбі з Москвою український ^{народ} тим самим наближує іскру до азійської бочки пороху.

Іде тільки про те, щоб ми "не встидалися" співпраці з азія тами, щоб ми не встидалися боротися за Україну на азійським континенті.

Москва зараз іде нам об'єктивно так далеко "на руку", як тільки вона може піти. Замість ми маємо висилати з української землі законспірованих куртірів, вона сама накує в ті простори цілком легальна на ікрації український елемент. Нам отже лишається передовсім одно, дати йому, тому елементу перспективу революційної боротьби у зміненних обставинах.

Окунь.

* * * * *

О Г Л Я Д В І С Т О К :

В прибалтійських державах.

Вістки, що надходять підтверджують, що спротив прибалтійських народів проти Москви не маліє, противно - з кожним днем росте. Відбуваються скрізь протиманіфестації, терористичні виступи. В Литві, Лотва та Естонії відбулися вибори до сеймів тих держав. Кандидатів до сейму ставила виключно комуністична партія, що оформила т.зв. "Союзу Трудового Народу". - Мітинг судівництва Латвії звільнив з посади усіх "реакційних" суддів та прокураторів.

Латвійські націоналісти рознідали серед населення леточки, взиваючи населення до бойкотування виборів.

Поклик Рузвельта.

Президент Рузвельт виголосив поклики до американського парламенту в якому зажадав признати на зброєння суму доларів що є 3 рази більша від суми, яку він задав перед двома місяцями. Великі зигни - говорив Рузвельт - які відбуваються у світі впроваджують Америку в що раз поважніше положення і небезпека грозить нам що раз більша.

Сума, яку зажадав Рузвельт є призначена не лише на розбудову фльоти але також сухопутної армії та бойового летунства.

~ ~ ~ ~ ~

ЧЕРЕЗ БАЛКАН ДО ТУРЕЧЧИНИ.

Минулий тиждень пройшов під кутом т.зв. балканських справ. Це доперва перші кроки, навіть не початок. Акція Москви в справі Бесарабії та Буковини мусіла спричинити вирішення цілий ряд інших проблем Румунії а ті знову ж втягнули на поверхню комплекс усіх т.зв. балканських справ, яких вони були частиною. Тепер власне черга на "упорядкування" тих справ. Загальне поденервовання у світовій пресі слушне, бож іде тут про надзвичайно скomпліковану річ: поділ сфери впливів на Балкани між три зацікавлені чинники Італію, Німеччину та ССРС., інтереси яких на тім відтинку є для них просто засадничого значення. Очевидно це все, що починає сьогодні діятись спришчує цей мент, коли Італія та Німеччина виключно самі схочуть говорити у всіх справах східньої та південно-східньої Європи, накидуючи їй свій порядок. Але на тлі сьогоднішньої "надзвичайності" близьких подій, заповіджуванних у пресі, хіба не може в нічім іншій подягати, як у тім, що межі впливів ССРС і Німеччини-Італії на Балкани та в Туреччині, незалежно від природних противартостей будуть самоокреслені. Зновже Туреччина чи не буде для обох сторін /"оси і ССРС/ о с т а н н і м куском, яким можна сяк-так спонійно ділитися.

Дотепер ще властиво не проголошено вислідів мінхенських нарад з мадярськими міністрами Чаки і Телекі. Югословянська преса твердить, що держави "оси" вплинули на Мадярщину, щоби вона не видвигала саме тепер справи звороту Семигороду.

Румунський уряд проголосив, що хоче як найліпше співпрацювати з Німеччиною-Італією і своїм вкладом причинитися до будови нового порядку в світі. Одночасно проголошено, що Румунія виступила з Лиги Народів. Внутрі румунського життя переводиться акція за очищенням румунського життя від жидівського елементу. Уряд підготовляє в тій справі закон опертий на "арієських параграфів". Румунська влада виселила з нафтових теренів 50 англійських громадян, які були директорами згл. уповажненими представниками в копальнях англійських акціонерів. На протест Англії румунський уряд відповів, що Англія повинна бути вдоволена, що всі вони не опинилися під військовим судом за саботажі. Заповідається нові господарські реформи та господарська співпраця з Німеччиною.

Мадярська пропаганда в справі Семигороду, децю втикла. Всі голоси зводяться до твердження, що Мадярщина вірить, що Німеччина-Італія направить їй всі кривди.

Начальник болгарського військового штабу запрошений до Німеччини в Югославії, в Београді минулого тижня відбулася величезна просоветська маніфестація. На дворці, на який приїхав іменований перший дотепер посол ССРС в Югославії, привітала його товпа робітників та молоді интернаціоналіст та оваціями в честь ССРС. Одночасно маніфестанти кидали кличі проти "фашистівської" Італії.

ТАСС спростував вістку про ультимат ССРС до Туреччини в справі територіяльних домагань: жадного ультимату не було. Туреччина також мала заперечити цю вістку. Премер Туреччини подає, що турецька влада покликкала під зброю нові річники.

Галіфакс подав у своїй промові, що Англія дальше співпрацьє як найтісніше з Туреччиною. Всі гарантії для Туреччини вона дальше додержить. Коли б на Туреччину напала Італія, зі здвосною силою буде помагати Туреччині. - Молотов прийняв на кілька годинній розмові надзвичайного посла Болгарії, а Калінін посла Греції.

МОСКОВСЬКО - АНГЛІЙСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ .

Англійський міністер Раліфанс відбув кількогадинну розмову з Майським. Англійське круго оповістили, що на конференції обговорювали усі справи Східної Європи та Азії. - Англійський секретар Барклер у своїй промові порушив єврейсько-англійські справи. Він говорив: відносини між Англією і СРСР стають постійно кращими та тіснішими. Він вірить, що розмови, які саме тепер ведуться між обома сторонами усунуть усі небезпеки, які дотепер грозили добрим відносинам між обома сторонами. Тому, що Росія співпрацювала з Німеччиною, штаб англійської армії мусів узгаляднати ту співпрацю і подумати над такими засобами, щоб не допустити до вивозу російської нафти до Німеччини / усправедливлення голосного ^{підприємства} бомбардування Баку/. Барклер вірить, що тепер відносини кращавть. - Англія запропонувала урядові СРСР продаж англійських акцій в нафтових компаніях Румунії.

МОЛДАВСЬКА СОЮЗНА РЕСПУБЛІКА .

Уряд УРСР і ЦКПЮ порішив прихильно полагодити домагання молдавських організацій, щоб Молдавську Автономну Республіку замінити в Союзі. - Московське радіо, подаючи цю вістку заявило, що цілий український народ є вдоволений таким відношенням Молдавії та Бесарабії. - На прилучені до СРСР землі їдуть цілі поїзди жидів з Румунії, які бояться заповіджених протижидівських розпоряджень. В цій Румунії відбувається льокальні програми жидів і це побільшус еміграцію. Вольшевики з початку принимали біженців а тепер границі замкнули і пильно беруть. - Наука в школах Бесарабії відбувається виключно на російській мові. В Чернівцях на мітингу, председником якого обовязково був Сталін промовляв зі Ільова Микола Бажан. - Рада міста Чернівцець складається з самих жидів. - Відозва до населення Бесарабії з нагоди створення Молдавської Союзної Республіки починається закликм з таким порядком вичислюваних народів: Руски, євреї, молдавани, українці!

РОЗПІЧНЕТЬСЯ "ДРУГА ФАЗА ВІЙНИ ПРОТИ АНГЛІЇ?"

"Масаджеро" твердить, що в коротці розпічнеться друга фаза війни проти Англії. Тому, що Англія це велика колоніяльна імперія плян предвижує удар на цілий площині діяння Англії. - Американські газети твердять, що в найближих днях Еспанія приступить до війни проти Англії. При тм вказуєть про концентрецію еспанських та інших військ над Гібральтаром. Загальна опінія американських держав, що акція держав "осі" на Балканах звязана з акцією проти Англії в Малій Азії. - Положення Французьких військ у Сирії дуже серйозне. Переважача частина з них солідаризується з урядом Петена. Тому Англія поставила їм ультимат, або заявитися проти Петена, або війна з Англією. - Губернатор Індокитай заявився проти Петена. - Московські газети впевняють, що вкортці Італія - Німеччина приступить до нової акції проти Англії. Коли летунство буде сильно бомбардувати остров, тоді головні военні дії будуть вирішуватися в Африці та Малій Азії, де будуть перекинені головні зеднані сили "осі".

255

Д О В К Р У Г И П Е Р Е Б У Д О В И С В І Т А .

СПРОБА СПРАВИ .

Доно 10 місяців триває війна, майже 8 держав узяло в ній участь /не як у попередній світовій 34/, а кожний погодиться, що своїми наслідками вона готова принести куди більші перемири, як минула світова, як війна часів Французької революції чи загалом можна б підступити. Коли світову війну можна звати загальним владуванням енергії, то ця має характер нізкої боротьби за новий порядок світа; за таку його перебудову, що відповідала б з реальному такому відношенні сил, де їх потенціалні й дійсні, природні спроможності знаходили б належний їм вияв. Цими новими силами, що почувалися покликаними до впорядкування цих відносин - очевидно відповідно до власних потреб - є Німеччина, Італія, Японія. Окреме місце як супроти "консервативних" сил - передусім Англії так і супроти "революційних" займає ССРСР, що по своїм аспіраціям хотіла б належати до першої з останніх /світова революція !/, але по суті пев не є. Підійти й тяжко определити й З.А., а принайменше так до недавня було.

Та властиво лише "революційні" сили перед вибухом війни мали певну концепцію "Нойгешталтунг" чи Нойорднунг Еуропає. І коли сьогодні в мабутній кувмінаційній фазі розвитку воєнних подій і німецька /Франкфуртер Цайтунг, Д.Альг.Цайтунг - стаття Макса Келуса, Ганс Райх і ін./ і італійська преса /статті Вірджініо Гайди/ й публіцисти, економісти та державні муні /Розенберг 10.VII до представників преси/ що раз частіше порушують проблему практичної реалізації задуманої перебудови, що домоується у вибі воєнних подій, та її наслідки на мабутнє - то це ніяка дивляця. Та про не згодом.

Для нас цікаве, що напереді й "консерва" починає на ту саму тему балакати, а передусім найбільше заінтересована Англія. На думці маємо зустріти статтю "Про мабутній лад в Європі" що появилася в "Таймс" з дня 4.VII і яка вимовляла тим саме, що англійці на ту тему балачок повільно вистерігалися, доволі прозриме заінтересування. Як треба сподіватися, усе міркування спіратиметься на англійським інтересам відповідарчою підходою до цієї справи, у розв'язанні на дальше запевнювачому англійську гегемонію на континенті.

"Одним із найважливіших досвідів війни - узасадковане "Таймс" свої дальші висновки - є заломання принципу нейтральності, як не мало примінення супроти слабких і відносно слабо озброєних держав. Англія й в мабутньому хоче малим націям бути опікунком, але поняття малої держави, що прецінь не є досить сильна до міжнародної ролі, в таку має претенсії на суверенність, є перестаріле. Тому й зрушена ціла дотеперішня система гарантій Англії, за яку до речі вона й виступила до війни. Мабутнє мусить принести інший спосіб оборони й муні фундамент для забезпечення свободи й самоуправи. /! / ось різниця у понятті суверенності великих і малих націй - прим. наша. В господарській площині - лише дальше - Європа не повинна розпадатися на ряд господарських одиниць, в яких кожна замикатється огорожен з колючого дроту тариф, квотів, девіз і т. д. і завдяки їм удержується. Треба створити це нові умовини, а не розв'язувати старих. В певному зб'язі були б побавані тут спільне загосподарювання джерел екон. помочі та центральної контролю. Новий порядок не повинен бути побудований на привілеях однієї країни, класу чи однієї людини".

Стільки "Таймс". Але не для "Франкфуртер Цайтунг" /з 5.VII./ вистарчає для категоричного опривидування всякої слухності за англійським концепціям, за якою "супроти ясного проз'ябання англійських претенсій до гегемонії на континенті очевидно задних симпатій не

уде", та для підмічення, що "нову Європу будуть будувати нові сили, а не такі, що пробуть навчитися в останній годині - і думають лише про "напразу", - тими є Німеччина й Італія, та Японія, якщо йде про Азій. Які ж тепер їхні концепції ?

II. ДВІ КОНЦЕПЦІЇ СТАРОГО СВІТА.

Старий Світ - це Європа, Азія, Африка. Коли, згідно із поглядами німців, Англія треба виключати із Європи то носієм оригінальних концепцій перебудови для Європи є властиво одна сила : Німеччина/Італія до до своїх плянів доволі обмежена доповнення сателіт Німеч. / а для Азії - Японія.

На яких основах побудована німецька концепція про це нам каже так "Франкфуртер Цайтунг" /з 30.VI./ : Ці обидві нації /Німеччина й Італія/ - одна наскрізь континентальна, а друга помітно до середземноморської определена й так наставлена, а не лише двома в боротьбі доповнюваними себе силами - але ці дві нації є тими долею, завдяки своїй праці й проведові повликаними носіями нового європейського порядку, порядку, який би Німеччині й Італії забезпечив належні місця на континенті, а рівночасно відкрив їм шлях у світ."

І сьогодні конкретною ціллю Німеччини - очолити континентальну Європу і звести боротьбу - як подає "Берлін - Рим - Токіо" - "при використанні усіх європейських народів таку перебудову, в якій три чи чотири мільйони європейців могли б широким масам наошеним добувати, що був би рівночасно однозначний із відданням ринків збуту для кожного продуцента сировини чи середників поживи. І ця Європа бореться за те, щоб ніколи більше британська самоволя не відтинала її від інших господарських полів землі. Тому й примушена вона там забезпечувати собі свої життєві потреби і там їх організувати де вони не є забезпечені від захвату їх зі зовні."

А до Англія передусім визнає європейський континент, що вона определяла себе тим самим поза континент Європи, хоч рівночасно базала самій провадити її, той ціллю між іншим цієї війни мусіло бути "виключити із спільної з Європою долі ту силу, якої осередок тяжести лежить поза континентом".

Тому як вказав зрештов Гітлер в інтерв'ю із американським одним журналістом, Німеччина не веде війни за знищення Англії, а за перебрання до своїх рук справ європейського континенту, за відсунення її від Європи. Важливим фактом ^{осв} цієї переорганізації Європи являється Італія, хоча відіграє в неї лише роль ліквідатора, широко розгалужених корінів британської сили там, де безпосередньо неможливим це було робити сьогодні Німеччині", отже на Середземному морі й в Африці. "Новий Континент" - це сьогодні мороз маркантіме скоплювана ціля німецької концепції.

Другу концепцію, що в основі опирається на найбільшому управленні розв'язувати азійські проблеми - заступає Японія.

"Франкфуртер Цайтунг" окреслює її попросту "східньо-азійською доктриною Монро". Японія мороз сильніше акцентує влич "Азія азійтам", при чому - як пише "Франкфуртер Цайтунг" - "Китай та південно-африканські простори проголошено зі сторони Японії виключно її пріоритетом сфер опанування цієї частини світа. Японська зовнішня політика, що досі була наставлена для своїх східньо-азійських плянів позбавити одобрення США й Англії, тепер має бути замінена в незалежній зовнішній політику, якої відношення до інших сил будуть у взаємозв'язку з виключно відстоювання супроти японської доктрини для східньої Азії.

"Тимчасом - як підкреслює далше "Франкфуртер Цайтунг" на маргінесі експозе Аріти в парламенті з 1.VII - зроблено поважний крок в напрямі розриву із західними державами, при чому одночасно дотеперішній політика "статус кво" супроти південно-африканських областей стає підорваною тим, що Індо-Китай та Голландську Індію підтягнуто в обсяг японських плянів перебудови."

254

Розерив зглядно усамостійнення японської політики від
кодержав, треба додати, поступив крок далі, від коли
підупадала, а осмілена повязаність рук Англії Японія рі
ла достав шляхом з британського Гонг-Конг для маршала Чан
а далі й заняла інтернаціональну дільниця Пангай. Та це во
дрібні факти, що їх оставляе за собою напрям японської полі
годні. Вони мусять вреті заходити, бо усамостійнення японсь
літики згідно із засадою "Азія азіатів" означае нехтування пра
неазійських народів щонайменше в сфері охопленій японським впли
перебудови азійського континенту. До остаточно Японія попадае в с
перечність із розбіжною доктриною Монро концепцією ЗДА, що досяга
ють поза власний континент - це самозрозуміло.

III. Н О В И Й С В І Т .

Наскільки "континентальні" концепції Старого Світа витручують із
засади ізоляції Новий Світ зіштрувати нам може факт розтягнення
ряду засобів обережності зі сторони ЗДА в Панамі, перекинення флоту
на Гаваї та розбудова тамже нових військових баз, чи хоч би вер
сії про заключення таємних договорів із В.Британією чи СРСР / в ос
танньому випадкові здементованом "Тасом"/. Ілюстрації певних напрям
них одначе не є це з'ясуванням суті і тим займається цікава стаття
журналу "Берлін - Рим - Токіо" під заг. "Америка й Європа" - або
"об'єктивний біляне зле кермовансі політики".

"Закордонна політика ЗДА - читаємо там у своїому відношенні до
Німеччини, Італії, Японії та СРСР в останніх роках значно погірдилася
а наступило це тому, що в зв'язку із фактичним підпінванням реальних
даних та впливу нереальних елементів величезні моральні, господар -
ські й політичні сили цієї великодержави набрали цілковито негативного
обличчя й стали втраченими для конструктивної еволюційної розв'язки
світових проблем. А до цієї негативної політики проти власного погля
ду та їх власних інтересів втягнуто частинно й іберо-американські
держави, так що сьогодні без задної конечности відносини поміж віднов
леною Європою а цим світом, що називае себе дотепер новим, надмер -
билися та охололи."

Значить в величезній більшості доктрина Монро підупала на своїй
вартості, і то тоді, коли засадничо як брати під увагу слова Гітлера
"Америка американцям, Європа європейцям, не було до того реальних
бодай на думку німецьких публіцистів - даних чи підстав. Щоби зрозумі
ти це треба ствердити вплив на це процесів у східній Азії - конкрет
но згаданій вище японської концепції.

А в тім не лише суперечности напрямних політики ЗДА й Японії й г
зитивна оцінка ролі В.Британії в сенсі рівнобідности її напрямних
американської політики в Азії визначають прихильність ЗДА до В.Бр
танії. Не брак в Америці й голосів, що як прим. знана публіцистка
Дорота Томпсон, отверто пишуть про небезпеку для ЗДА зі сторони обид
наної Європи, при чому спричинником цієї загрози вважають Німеччину.
Найчастіше зв'язується Німеччину із симпатіями до неї деяких південно
американських держав, які нею спонукані готові мовляв до різних кроків
/До речі відносини в півд. Америці є й причиною панамської конференції
що має розв'язати важливу для ЗДА проблему взаємин із латинськими дер
жавама Америки/. Знову ж передовиця "Нью-Йорк Геролд Трібун" займае
виразно проанглійське становище, вважаючи Англію останнім заборолом
Європи, при чому доходить до такого висновку: "При допомозі американ
ських достав, завдяки яким Англія зможе витримати блокаду й летунс
зброю піднести на рівень Гітлерової, уможливлється видержливість
бритійських островів так, що вони зможуть стати базом, звідки надзви
чайну силу Гітлера остаточно можна буде зламати". Треба ствердити, що
й не брак в ЗДА голосів, /як прим. Гувер чи Пітман/ що інакше задивля
ється на ці справи, але переважае думка, що з "континентальною" Євро
пи для ЗДА менше буде користей а більше клопоту. Як супроти цього

...критичні напрямки політики США - по лінії доктрин Монро, чи ... ідей - невідомо, повторити можемо за німецькою пресою, ... відносні деякі за оманом."

IV. СССР І ЦО ДАЛІ ?

...середній світ - Європа і така окрема концепція заступає для Європи ... реакційну, для Азії революційну СССР. Чи як США так і СССР в ... своїм становищі можуть мати колосальний вплив на дальшу судьбу і ... і світа - це може. Правда, дуже часто стрінути можна в пресі - ... головне в німецькій - твердження, що СССР творитиме /чи може/ величезно ... новий Європи і далі і заспокоєння, що "нім. воєнна сила в остат ... часі так зростає, що у Берліні без жури приглядатися спробам ... Росії поліпшити своє становище", то тим не виявляється нова ситуація ... ні власне відношення СССР до нової Європи".

"Гельстінгга Саномат" - пише, що "стратегічне положення Росії та ... Бессарабії сильно поліпшилося", та згодом в зв'язку з цим ста ... питання: чи тепер Румунія зможе викинути нові демарши, чи ... стріну Ю доля Чехословаччини". Супроти того б Росія стратегічно могла ... бути скомпрометована - відповіді куди не має, але коли Розенберг ... Східноєвропейській і Північній назначає німецьку оптику, то правдоподібно ви ... лення перед ним це, хоча може дати п'явельська преса. І "Штольгольмс ... Гданьск" ось що перед кількома днями писала: "Найперше дує помір ... Австрії і Фінляндії, що опісля повинен поширитися, щоб Норвегія і ... Далекого схопити спільною зовнішньою і оборонною політикою. Небезпека ... лежить на Сході. Парадильність із напрямком німецької закордонної ... політики дасть основу для спільних інтересів /інтересенгемаінтаст/. ... Того разі точки бачення треба зі сторони нашого уряду засувати в ... Берліна."

Мови на основі усіх фактів, що недавно заіснували /на Балкані ... на Східноєвропейському півострові/ та хочомі голосів преси, хотіли б ми ... цистати відповідь на питання, що тоді в світі діятиметься? То можемо ... здобути хоча певність, що до стабілізації відносин це зовсім не ... близько, що може це все є це грою - прелюдією до нових, ще некараних ... подій. І наші поше-та гра триває - дипломатія в руці.